

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΝ ΚΑΡΑΚ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατρός καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μετά τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συνήνωσαν πάντας ἡμᾶς, κλῆρον καί λαόν, Ποιμένα τε καί ποιμνιον ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆς ἱστορικῆς «Πόλεως τοῦ Κυρίου» ἢ ἄλλως Κυριακουπόλεως, δηλαδή τοῦ Κάρακ. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὡς τό Σῶμα Αὐτοῦ, παρέχει διά τῶν πιστῶν μελῶν αὐτῆς, δηλ. τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τήν μαρτυρίαν τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, τούτέστι τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῆς Ἑνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ, ὡς ἐπίσης τῆς θείας τοῦ Θεοῦ Ἐπιφανείας ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, τοῦ Σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Γολγοθᾶ, καί τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἐκ τοῦ κενοῦ Μνήματος.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ θεμελιωθεῖσα μέν ἐπὶ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ καί ἐπὶ τῆς νικητηρίου δυνάμεως ἐπὶ τοῦ θανάτου, δηλαδή τῆς δυνάμεως τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, οἰκοδομηθεῖσα δέ ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, συνεχίζει διά μέσου τῶν αἰώνων καί ἐν παντί καιρῷ καί τόπῳ νά κηρύττῃ καί νά προβάλλῃ λόγῳ τε καί ἔργῳ, τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ, τό Φῶς τῆς σωζούσης Ἀληθείας. Ἡ σῶζουσα Αὐτή ἀλήθεια, κατέστησε τόν ἄνθρωπον ἐλεύθερον ἀπό τὰ δεσμά τῆς ἁμαρτίας, δηλαδή τοῦ σκότους καί τῆς φθορᾶς, καί ἀποκατέστησεν αὐτόν εἰς τό ἀρχαῖον αὐτοῦ κάλλος, δεδομένου, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἡμαυρώθη διά τῆς πτώσεως τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, τοῦ πρωτοπλάστου, καί ἀνεκαινίσθη διά τοῦ νέου Ἀδάμ, τοῦ Χριστοῦ. Τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς θείας ἐντός ἡμῶν εἰκόνης, ἀλλά καί τῆς ἀνακαινίσεως αὐτῆς, ἀπολαμβάνομεν καί ἡμεῖς οἱ παρεπιδημοῦντες καί «τὴν μέλλουσιν ἐπιζητοῦντες πόλιν» (Ἑβρ. 13, 14) διά τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τό Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἔνθα, κατὰ τόν ἱερόν Ἰγνάτιον, γινόμεθα σύνναιμοι καί σύσσωμοι τοῦ Χριστοῦ.

Βεβαίως, ἡ εὐχαριστιακὴ αὕτη ἐμπειρία, τῆς κοινωνίας τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὀφείλεται εἰς τὴν τελείαν τοῦ Θεοῦ ἀγάπην καί ἄκραν Αὐτοῦ φιλανθρωπίαν. Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς τοῦ Θεοῦ ἀπείρου ἀγάπης καί φιλανθρωπίας, μάρτυρα καί ὁμολογητὴν ἀποτελεῖ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἰδιαιτέρως δέ ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία τοῦ εὐσεβοῦς Γένους τῶν Ρωμαίων, τό Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων, τοῦ ὁποίου αἱ ρίζαι καί τὰ τεκμήρια κοσμοῦν τὴν βιβλικὴν γῆν τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας, ἰδιαιτέρως δέ τὴν ἱστορικὴν ὑμῶν πόλιν, ἡ ὁποία δικαίως ὠνομάσθη Κυριακούπολις, τούτέστι Πόλις τοῦ Κυρίου.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Εὐχαριστήσωμεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, ὁ Ὅποιος διεφύλαξε τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν ταυτότητα ἐν τῇ ἐνότητι τῆς κοινῆς καί ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως, ἀλλά καί

τῆς πνευματικῆς ἡμῶν κληρονομίας· ἡ κληρονομία αὕτη ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον τμήμα ἢ, μᾶλλον, τό ὑπόβαθρον τῆς ἱστορίας τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν ἰορδανικῆς πατρίδος, τῆς ὁποίας αἱ ἀρχαί τῆς ἐλευθερίας, ἀνεξιθρησκίας, ἰσότητος καί σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τιμοῦν τόν Κυβερνήτην αὐτῆς, τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἴμπν ἐλ Χουσσεῖν.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ μεθ' ὑμῶν κοινωνία ἀποτελεῖ καρπὸν τῆς ἐν Χριστῷ ὑπομονῆς, καί λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ ὑπομονή εἶναι ἡ ἀπαρχή ἀλλὰ καί ἡ ὁλοκλήρωσις παντός καλοῦ ἔργου· διότι, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου προτρεπόμεθα νὰ ἀσκῶμεν τελεῖαν ὑπομονήν, «*ἡ δέ ὑπομονή ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καί ὁλόκληροι, ἐν μηδενί λειπόμενοι*» (Ἰακ. 1, 4). Καθὼς δέ ἡ ὑπομονή εἶναι ἡ ἀρετὴ διὰ τῆς ὁποίας διετηρήθη καί διεσώθη ἡ ἀλήθεια τῆς Πίστεως, οὕτω ἡ ὑπομονή θά φέρῃ διὰ τῆς τηρήσεως τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί ζωῆς πᾶν ἀγαθόν καί τήν ἐν Χριστῷ ἐπουράνιον βασιλείαν, «*ὥδε ἡ ὑπομονή τῶν ἀγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ καί τήν πίστιν Ἰησοῦ*» (Ἀποκ. 14, 12), διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τοῦ πάτρωνος τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ καί φύλακος πάντων ὅσοι αὐτόν ἐπικαλοῦνται.